

Sygn. I C 240/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Jermak
Protokolant:	Agnieszka Sadza

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2015 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W.

przeciwko M. F.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. F. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 222,06 zł (dwieście dwadzieścia dwa złote sześć groszy);

II. w pozostałej części postępowanie umarza;

III. zasądza od pozwanej M. F. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 87,75 zł. (osiemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w tut. Sądzie w dniu 4 sierpnia 2014 roku powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej M. F. kwoty 7294,92 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 4501,76 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym od dnia 15 października 2013 roku do dnia zapłaty, a nadto zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 23 października 2009 roku udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej numer (...) w kwocie 14 318,18 zł. Pozwana była zobowiązana do spłaty pożyczki w miesięcznych ratach. Pomimo wezwań i monitów pozwana nie wywiązała się z obowiązku spłaty. Po upływie terminu, do którego pozwana była zobowiązana uregulować zadłużenie, całość zadłużenia stała się wymagalna w dniu 23 października 2011 roku. Na w/w zadłużenie składa się: 1) należność główna w kwocie 4501,76 zł, 2) odsetki za okres od dnia 23 października 2009 roku do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku, tj. do dnia 14 października 2013 roku w kwocie 2567,16 zł, 3) opłaty i prowizje w kwocie 226 zł, 4) dalsze odsetki naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty, obliczone od kwoty 4501,76 zł według zmiennej stopy procentowej wyznaczonej jako 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym (k. 2 – 3).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 11 września 2014 roku sygn. akt I Nc 695/14 tut. Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 29).

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwana zaskarżając go w części wniosła o zmniejszenie należności głównej umowy pożyczki z kwoty 4501,76 zł na 2501,76 zł. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że w związku z trudnościami finansowymi wielokrotnie stosowała do powoda prośby o rozłożenie należności na raty. Ponadto wskazała, że żądana przez powoda kwota jest nieadekwatna do rzeczywistego stanu zadłużenia, gdyż pozwana dokonała 4 wpłat po 500 zł w dniach: 6 październik 2014 roku, 10 czerwiec 2014 roku, 6 maj 2014 roku, 7 kwiecień 2014 roku. W związku z powyższym kwota roszczenia winna zostać pomniejszona o dokonane przez pozwaną wpłaty i powinna wynosić 5294,92 zł (k. 33 – 34, 49).

Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2015 roku Przewodniczący Wydziału stwierdził, że nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym w dniu 11 września 2014 roku sygn. akt I Nc 695/14 stracił moc co do kwoty 2000 zł (k. 51).

W piśmie złożonym w tut. Sądzie w dniu 8 kwietnia 2015 roku powód potwierdził, że na konto dochodzonego roszczenia wpłynęły wpłaty pozwanej, które pomniejszyły roszczenie. Niemniej jednak powód wyjaśnił, że w związku z tym, że nalicza każdego dnia odsetki karne, to kwota dochodzonego roszczenia jest wyższa aniżeli kwota wskazana przez pozwaną. Wobec powyższego powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia ponad kwotę 5516,98 zł i wniósł o zasądzenie należności w wysokości 5516,98 zł wraz z dalszymi odsetkami od kwoty 2278,44 zł od dnia 9 kwietnia 2015 roku według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku.

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2015 roku tut. Sąd nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy w Kielcach w postępowaniu upominawczym w dniu 11 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 695/14 do kwoty 5294,92 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności każdorazowej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 2501,76 zł od dnia 15 października 2013 roku do dnia zapłaty (k. 59 – 60).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 października 2009 roku pozwana zawarła z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę pożyczki gotówkowej numer (...). Na mocy w/w umowy bank udzielił pozwanej pożyczki gotówkowej w kwocie 14 318,18 zł na okres od dnia 23 października 2009 roku do dnia 23 października 2011 roku łącznie. Pozwana upoważniła bank do pomniejszenia wypłacanej jej kwoty pożyczki o: a) opłatę przygotowawczą w kwocie 30 zł, b) opłatę za ochronę ubezpieczeniową w kwocie 1718,18 zł, c) prowizję od udzielonej pożyczki gotówkowej w kwocie 570 zł. Pozwana otrzymała do dyspozycji kwotę 12 000 zł. Oprocentowanie nominalne pożyczki wynosiło 10,90 % w stosunku rocznym i było stałe w okresie obowiązywania umowy. Kwota naliczonych odsetek umownych od udzielonej pożyczki wynosiła 1681,90 zł. Pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 24 ratach miesięcznych płatnych do dnia 23 każdego kolejnego miesiąca począwszy od dnia 23 listopada 2009 roku. Kwota miesięcznej raty pożyczki wynosiła 666,67 zł. Łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji, do których zapłaty zobowiązana była pozwana, wynosiła 4000,08 zł.

dowód: umowa pożyczki gotówkowej numer (...) z dnia 23 października 2009 roku k. 9 – 12

Na poczet zawartej umowy pozwana wpłaciła łącznie 13 333,39 zł: w dniu 19 listopada 2009 roku wpłaciła 666,67 zł, w dniu 15 grudnia 2009 roku – 666,67 zł, w dniu 12 stycznia 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 2 marca 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 21 kwietnia 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 4 maja 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 26 maja 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 29 czerwca 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 6 lipca 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 30 lipca 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 26 sierpnia 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 18 października 2010 roku – 666,67 zł, w dniu 10 stycznia 2011 roku – 666,67 zł, w dniu 1 czerwca 2011 roku – 666,67 zł, w dniu 13 czerwca 2011 roku – 666,67 zł, w

dniu 29 września 2011 roku – 666,67 zł, w dniu 7 kwietnia 2014 roku – 500 zł, w dniu 6 maja 2014 roku – 500 zł, w dniu 10 czerwca 2014 roku – 500 zł, w dniu 6 października 2014 roku – 500 zł.

dowody: zestawienie wpłat k. 15; potwierdzenie wpłat k. 39 – 42

W związku z nieterminową spłatą pożyczki saldo zadłużenia pozwanej wynosiło 5516,98 zł, w tym 2278,44 zł tytułem należności głównej.

dowód: kartoteka kredytu k. 56 – 57

W dniu 23 września 2011 roku doszło do zmiany danych w rejestrze (sygn. akt WR. VI NS-REJ.KRS/(...), Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu) w firmie, pod którą powód działa – z (...) Bank Spółka Akcyjna na (...) Bank (...) Spółka Akcyjna.

dowód: odpis pełny z KRS powoda nr (...) k. 5 – 8

Pismem z dnia 27 lutego 2014 roku powód wezwał pozwaną ponownie do uregulowania w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania niespłaconych w terminie zapadłych należności banku z tytułu umowy numer (...) z dnia 23 października 2009 roku. Wymagalne należności na dzień 27 lutego 2014 roku wyniosły 7561,04 zł. Jednocześnie pozwana została poinformowana, że nieuregulowanie zadłużenia w w/w terminie skutkować będzie skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego.

dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 27 lutego 2014 roku wraz z potwierdzeniem odbioru k. 14, 17

W dniu 14 października 2013 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający, że pozwana jest zadłużona wobec banku na łączną kwotę 7294,92 zł z tytułu umowy pożyczki numer (...) z dnia 23 października 2009 roku.

dowód: wyciąg z ksiąg banku z dnia 14 października 2013 roku k. 13

Sąd zważył, co następuje:

Powód wywodzi swoje roszczenie z czynności bankowej w postaci umowy pożyczki gotówkowej numer (...) zawartej z pozwaną w dniu 23 października 2009 roku powołując się na okoliczność, że pozwana nie wykonała wynikających z tej umowy zobowiązań.

Stosownie do treści art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. § 2. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem.

Okolicznościami bezspornymi na gruncie niniejszego postępowania był fakt zawarcia pomiędzy powodem a pozwaną w/w umowy. Inną bezsporną okolicznością było zaleganie przez pozwaną ze spłatą wymagalnych zobowiązań, czego konsekwencją stanowiło ponaglanie jej do niezwłocznego uregulowania zaległości oraz naliczenie odsetek umownych za opóźnienie. Ponadto bezsporne było, że po wystawieniu wyciągu z ksiąg banku, także w toku postępowania pozwana wpłaciła 4 kwoty po 500 zł na poczet zadłużenia.

Zważyć należy, że pozwana zaskarżyła sprzeciwem nakaz zapłaty w części, tj. zakwestionowała go co do kwoty 2000 zł powołując się na fakt, że żądana przez powoda kwota 7294,92 zł jest nieadekwatna do rzeczywistego stanu zadłużenia, gdyż pozwana dokonała 4 wpłat po 500 zł w dniach: 6 październik 2014 roku, 10 czerwiec 2014 roku, 6 maj 2014 roku, 7 kwiecień 2014 roku.

Prostą konsekwencją powyższego było nadanie przez tut. Sąd klauzuli wykonalności w/w nakazowi zapłaty do kwoty 5294,92 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności każdorazowej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 2501,76 zł od dnia 15 października 2013 roku do dnia zapłaty.

Powód w piśmie procesowym złożonym w tut. Sądzie w dniu 8 kwietnia 2015 roku wprawdzie potwierdził, że na konto dochodzonego roszczenia wpłynęły wpłaty pozwanej, które pomniejszyły roszczenie, jednakże powód był i jest uprawniony do naliczania każdego dnia odsetek karnych. W związku z powyższym w ocenie powoda kwota dochodzonego roszczenia jest wyższa aniżeli kwota wskazana przez pozwaną. Wobec powyższego powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia ponad kwotę 5516,98 zł i wniósł o zasądzenie należności w wysokości 5516,98 zł wraz z dalszymi odsetkami od kwoty 2278,44 zł od dnia 9 kwietnia 2015 roku według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku.

Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Zgodnie zaś z treścią art. 355 § 1 k.p.c., Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Pozew został skutecznie cofnięty ponad kwotę 5516,98 zł, bowiem wraz ze złożonym oświadczeniem o cofnięciu, powód zrzekł się roszczenia.

Ponadto sąd dokonał oceny skuteczności cofnięcia pozwu w świetle treści art. 203 § 4 k.p.c. dochodząc do przekonania, że cofnięcie przez powoda pozwu w przedmiotowej sprawie nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego ani też nie zmierzało do obejścia prawa.

Wskazać jednakże należy, że powód domagał się finalnie zasądzenia na jego rzecz kwoty 5516,98 zł. Jednakże postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2015 roku, co już zostało wskazane powyżej, tut. Sąd nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty do kwoty 5294,92 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności każdorazowej stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 2501,76 zł od dnia 15 października 2013 roku do dnia zapłaty. Powyższe oznacza, że za zasadne uznać należy zasądzenie na rzecz powoda kwoty 222,06 zł jako różnicy pomiędzy kwotą 5516,98 zł i 5294,92 zł. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji.

W związku z częściowym cofnięciem pozwu Sąd umorzył postępowanie w punkcie II sentencji mając za podstawę rozstrzygnięcia art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c.

Orzekając w przedmiocie kosztów procesu Sąd, w oparciu o art. 100 zd. 1 k.p.c., zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 87,75 zł. Powód wygrał proces w 75 %

(5516,98 zł – kwota uwzględniona x 7294,92 zł – żądanie powoda x 100%), a zatem przegrał w 25 %. Stosownie do tego wyniku procentowego należy rozliczyć koszty procesu w sprawie. Powód poniósł następujące koszty: opłata od pozwu w wysokości 100 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Pozwana nie poniosła żadnych kosztów. Uwzględniając procentowy wynik sprawy tut. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 87,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Jermak